

ת"ד 460/07 - מדינת ישראל נגד פריד אבו אדבעאת

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

29 ינואר 2014

ת"ד 12-07-460 מדינת ישראל נ' אבו אדבעאת

בפני כב' השופט נайл מהנה

מדינת ישראל

ב�名הימה לשכת תביעות תעבורה ירושלים

נגד

פריד אבו אדבעאת

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד חגי גנץ

ב"כ הנאשם עו"ד יצחק הומינר

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

אני מרשים את הנאשם בעבירות המียวחשות לו בכתב האישום.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של "רשנות", "סטייה מנתייב", "గריםת תאונה" וכן עבירה של "נהיגה ב מהירות בלתי סבירה".

2. ע"פ המתואר בכתב האישום, ביום 11.12.20 בסמוך לשעה 11:00, נаг הנאשם ברכב משא, מסוג פג'ו ונסע מכיוון כליל גד שמנois לכיוון רוקפלר בירושלים. בהגיע הנאשם לקטע הכביש הפונה לכיוון שער האריות, נаг ברשנות כאשר נסע במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, סטה מנתייב נסייתו לנתייב הנגדי בצורת פרסה וثورק קר פגע בחלק האחורי ימני של הרכב, בכונף השמאלי קדמי של רכב אחר שנסע בכיוון הנגדי, אשר היה נהוג ע"י גולאני איברהים, (להלן: "**הנהג המעוורב**"). נטען בכתב האישום כי רשלנות הנאשם מתחבطة בקר שגרם לתאונת דרכים בה ניזוקו כלי הרכב המעורבים והנוסעת ברכב המעוורב, גב' חנן גולאני (להלן: "**הנוסע**"), פונתה לביה"ח בעקבות תלונות על כאבים בהיותה בהריון מתקדם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. לטענתו, האשמה מוטלת על נהג הרכב המעורב אשר בא מהכוון הנגדי לכיוון רכבו והתנגש בו.

4. במועד ההוכחות העידו מטעם המאשימה, השוטרת אביתן רעות (להלן: "השוטרת"), אשר ערכה דוח פעולה (ת/1); הנהג המעורב ואשתו אשר נסעה כאמור ברכב המעורב. מטעם הנאשם העיד הנאשם לבדוק.

דין והכרעה

5. אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב מכיוון כללי גד שמוניים לכיוון רוקפלר בירושלים, וכי במהלך נסיעתו סטה מנútב נסיעתו, הסתבסב ופגע עם הפינה הימנית האחורי של רכבו, בפינה הקדמית שמאלית של הרכב המעורב שהגיע מהכוון הנגדי. המחלוקת העיקרית בתיק זה היא בשאלת האם כתענת הנאשם, סטייתו נובעת מתקלת ברכבו או שלא, כתענת המאשימה, סטייתו קשורה בנסיבות הבaltı סבירה בה נסע בהתאם לתנאי הדרכ.

6. הלה פסוקה היא כי סטיית נהג מנútב נסיעתו יש בה הוכחה לכואורה לרשותן בדרך נהיגתו. במצב זה מוטל על הנאשם לנצל להוכיח כי לא התרשל, אלא שגורם אחר שאינו בשליטתו גרם לסתית רכבו.

7. הנאשם העלה טענה לפני כי הרכב בו נסע הינו רכב ששאקוּן קל יחסית וסטייתו בעת הנסעה בעיקול הינה תופעה נפוצה וידועה לאותו סוג של רכב. אצין כבר עתה כי הנאשם לא הרים את הנטול המוטל עליו להוכיח את טענתו בדבר הסטייה שנגרמה לרכבו כפי שIOSבר להלן. עדותם במשטרה מסר הנאשם כי נסע ברכב תקין מבחינה מכנית, כולל מערכת הגה, בלמים וצמיגים. בנוסף, הנאשם אשר משמש מכונאי רכב במקצועו, לא מסר את גרסתו בדבר משאקוּן הקל של הרכב במהלך המשטרה והשכל לעשות זאת לראשונה רק במהלך עדותו לפני בית המשפט.

לא זו אף זו, הנאשם אף לא טרח לפרט טענתו במועד הcpfira והסתפק באמירה שההתאונת אירעה עקב נהיגתו של הנהג המעורב.

8. אני מקבל טענת המאשימה כי הגורם להתאונת קשור באופן נהיגתו של הנאשם, אשר נסע במהלך שאינה סבירה לתנאי הדרכ ובלך סטה מנútב נסיעתו. מדובר בכביש עלייה סמוך לשער האריות אשר במהלך נהיגתו נסיעת הנאשם הכבש מתעקל באופן חד לשמאלי, דבר אשר הגביר את הסיכון לסתיתו של הנאשם והסתבכות רכבו שמאלה.

9. איני מקבל טענת הנאשם בדבר אשם תורם שניית לייחס לנהג הרכב המעורב בהתרחשות התאונת. לטענת הנאשם, נהג המעורב היה אפשרות למנוע את התאונת, במיוחד כאשר הוא הבחן ברכב הנאשם מבעוד מועד כשרכבו הסתובב בשל אותה תקלת.

הנהג המעורב גם אשטו הנושא, העידו בפניי כי התאונת הפתיעה אותם במהלך הירידה וכי היא אירעה כאשר רכבם היה במצב של האטה עד כדי עצירה.

אין ספק, כי באופן נהיגתו של הנאשם, והנסיבות הבaltı סבירה בה נסע הייתה הגורם לסתית רכבו ולגרימת

התאונה. אילו הנאשם היה נכנס לאוטו עיקול בנסיבות סבירה, רכבו לא היה מסתובב ובכך היה מונע את התרחשות התאונה.

10. בנסיבות העניין, הגיעו למסקנה כי המאשימה הרימה את הנTEL המוטל עליה להוכיח את האשמה המיוחסת לנائم ואילו גרסתו של הנאשם לא הוכחה וה הנאשם לא הרים את הנTEL להוכיח כי גורם זר מתערב גרם לסתית רכבו.

11. על כן, אני מושיע את הנאשם בעקבות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ד, 29/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

ה הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בجرائم תאונות דרכים על ידי נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נהיגה בנסיבות בלתי סבירה.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם פסילה שלא תפחית מ-6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש להטיל על הנאשם פסילה תוך חריגה מפסיקת המינימום הקבועה בתקנות, זאת לאור העובדה שה הנאשם הינו מכונאי רכב, נשיי ואב לשישה ילדים והוא כנכה של המוסד לביטוח לאומי בעקבות פציעה בגבו, וכי הוא זקוק לרכב גם לצורכי נידותו.

ה הנאשם נוגג משנת 1990, לחובתו 31 הרשותות קודמות. עבירותיו לרובهن עבירות טכניות והאחרונה שבהן בוצעה בשנת 2008.

לא מצאתי בנסיבות העניין, לאור התאונה ונסיבותיה לחרוג מפסיקת המינימום הקבועה בתקנות.

בנסיבות העניין, לאחר ש שקלתי את טיעוני הצדדים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. לתשלום קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים החל מיום 30/3/2014.

עמוד 3

.2 לפסילה מלקלבל /או מהחזיק רישון נהיגה לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישון בנסיבות בית המשפט לא יותר מיום 30/3/2014.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

.3 לפסילה מלקלבל או מהחזיק רישון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ד, 29/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט